

Гилназијалац

БРОЈ 8

МАЈ 1999

ДА

ТЕ

ПИТАМ

ЗАЧИНИ СВОЈ ЖИВОТ

Када се осетиши џужан и поџишџен,
ми ћемо те повести џамо где мораш
да одеш
смех, игра, све је бесилајно,
поџребно џи је само добро
расподожење
све боје свеџа
зачини свој живој,
сви момци и девојке,
зачиније свој живој,
џресни налево ако си добро
расподожен
џродрмај надесно ако знаш да си
добро
женске, најред, ух, ух, џрошеџајџе у
круџ
џресни налево ако си добро
расподожен,
џродрмај надесно ако знаш да си
добро
жуџи човек у Тимбукуџу
боја за обоје и мене и џебе
Кунџ фу борбе, краљица иџре
џлеменски човек из свемира
и све џо, негде између,
фламенко, ламбада, ма хиџ хој
је јачи
сајлићемо се о фоксџројџ
а онда џолку и салсу
џресни, џресни, џресни!

ЛИСТ УЧЕНИКА
И ПРОФЕСОРА
ГИМНАЗИЈЕ НИКШИЋ

ИЗДАВАЧ

ЈУ ГИМНАЗИЈА

ДИРЕКТОР

НОВО СТАНИШИЋ

ГЛАВНИ

И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК

ВЕСНА РАОНИЋ СИМУНОВИЋ

РЕДАКЦИЈА

ВЛАДЕНКА КОВАЧЕВИЋ

ВЕСНА ТОДОРОВИЋ

ДУШАН КОЏУЛОВИЋ

РАЈКА ПЕКОВИЋ

ЛИКОВНИ ПРИЛОЗИ

ВЛАДАН ГЛУШИЦА

ВАЊА ДУБЉЕВИЋ

КОМПЈУТЕРСКА ОБРАДА

ПРИМ - РТВ НИКШИЋ

ШТАМПА

"ПОБЈЕДА" - ПОДГОРИЦА

У ИМЕ РЕДАКЦИЈЕ: ЈУЧЕ, ДАНАС, А ШТА СЈУТРА?

Када смо присјутили раду на овом листу, учинили смо то са много амбиција, желећи да помогнемо свима нама - ученицима. Међутим, наишли смо на зид неразумијевања и апатије. Изгледа да ми (посебно први и други разред) не схватамо шта све наши листи може да уради за нас. "Гимназијалац" постоји четири године! Зар је могуће да се до данас ништа није промијенило? Дешава се и један занимљив ајсурд. Сви смо ми "бунтовници" који желе да олакшају себи животи и збаце окове навике, међутим, нико са ријечи није прешао на дјела. Зар је могуће да ништа не мислимо и не осјећамо. Суђећи по заинтересованости за сарадњу... Изгледа да је лакше гледајући у своје парче неба и посматрајући животи како проишче. Зашто? Покажимо да смо у овим тежким временима сачували дух и храбрости да кажемо шта мислимо, удружимо се и говоримо из једних уста да би нас боље чули и разумјели. Надам се да сте схватили суштину.

Опростимо себи јуче, урадимо данас. А шта сјутра? Можда ћемо сјутра моћи бацити овај чланак. Надам се.

Душан Коцуловић IV1

"РИЈЕЧ ЛЈУБАВ ЈЕ НАЈДУЖА МОЛИТВА"

Отпечати срце моје Душе свети!
Отпечати, вапијем к Теби, не да ми даш куле и градове, но да ми даш лијепе ријечи да и гвоздена врата отварам.

"Ево стојим на вратима и куцам: ако ко чује глас мој и отвори врата, ући ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном" (Октровење Јованово 3,20).

Појмити љубав значи учинити је рационалном. И то би с једне стране било дивно, отворила би нам се могућност да је можемо прописивати на рецепт. С друге стране, љубав је много више од онога што о њој можемо рећи. Она је управо оно што не можемо рећи. Стога овај чланак ће више бити покушај да се говори о љубави, и само онолико, колико је могуће, покушај њеног поимања.

Када је ријеч о љубави, не малу забуну изазивају различити теоријски погледи.

БИОЛОГИЈА

- говори о тјелесној, чулној, натуралној љубави. Највулгарније се манифестује кроз тјелесну насладу. То на најбољи начин одсликава и савремено друштво које је у суштини еротско. Дјевичанство се сматра застарјелим и назадним. Учестала промјена партнера "обогаћује" нашу љубав. Вамп жене и заводници су "узори" ка којим "тежимо".

Шарлота

"Али, господине, немојте ме преварити... то би било гријех... ја чиста срца улазим у све то".

"... Ви као да још сумњате у моју искреност! Хоћете ли да се закунем најстрашнијом заклетвом? Нека би небо..." (Молијер-Дон Жуан). Дон Жуан не преза од било чега. Његов слоган је: завести-привести, само доћи до циља. Он ће са Богом већ све некако уредити, а и небо уколико хоће да га опомене, мора бити јасније.

Биолошка љубав се најувисеније манифестује кроз размножавање. Циљ је оставити потомство. Ту потребу посједују и животиње, па се чини да је човјек способан и за нешто више. Такође би се могло рећи да ову врсту љубави карактерише: нужност, условљеност, гени, предодређеност.

ПСИХОЛОГИЈА

- говори о душевној, унутрашњој љубави.

"Тијело не може ни љубити ни мрзети. Не може се тијело заљубити у тијело. Способност за љубав припада души. Кад се душа заљуби у душу, не кроз Бога, то је или дивљење или сажаљење". (Н. Велимировић - Касијана)

Слично говори и психолог Е. Фром, када каже, како до радости у сексу долази једино уколико је физичка привлачност истовремено и душевна.

И овај вид љубави подразумева конкретно биће, с тим што се акценат ставља на "љепоту душе, а не на "љепоту тијела". Психологија је поезија љубави, препуна фантазије (Дон-Кихот), "чекања и стрепње" (Д. Максимовић), јадиковки (Петрарка), несхваћености (Омер-Мерима), пожртвовање (Антигона)...

Психологија ослушкује љубав, разумијевајући је као једно фино, танано осјећање заљубљености, занесености, лудости. Отуда и оно одређење "луда љубав", памет је ту сувишна, чак и непримјерена - нијесу забиљежене у историји људског живљења - паметне љубави.

ФИЛОЗОФИЈА

- говори о натчулној љубави и не везује се за конкретно биће. Йубав-Ерос је по Платоновом казивању демон (посредник) између богова и људи. Ерос је у потпуности попримио одлике својих родитеља, оца Пору који симболизује богатство, изобиље, вишак и

мајке Пеније, која симболизује сиромаштво, оскудицу. Ерос као што видимо поприма одлике својих родитеља, па се и у овом случају он јавља као посредник између свог оца и своје мајке. И не само као посредник, него и жудња да се занемари мајчино поријекло, како би се некако домогао славе оца. Ерос је посредник између женског и мушког пола, па се и ту он показује као жудња да се пронађе она друга "половина" или сродна душа. Ерос је посредник и између знања и незнање, духовног сиромаштва и духовног богатства.

Значи: философија одређује љубав као посредовање, пожуду, жудњу, пошаму, махнитост, жеђ за пуноћом, жељу за знањем. Није то љубав у "којој знамо гдје ударамо", него љубав којом подстиче, храбри, оснажује на истраживање, жуди за истином.

Но, она вјечито остаје незадовољна, не мирећи се са Питијиним пророчанством како је Сократ најмудрији Хелен, и како је мудрост кад спознамо своје незнање.

ХРИШЋАНСТВО

- говори о љубави у духовном смислу.

Йубав која ничим није условљена, него је слободни одговор, љубљеном. Без присиле без нужности, предодређености биологије, него спремност љубави да да све што може дати.

"Йубав ме чини Богом, а тебе Боже, човјеком".

Грци за љубав имају и израза агапи, који се значењски умногостразликује од израза Ерос. Агапи говори о задовољству са нечим што се има. А има се јер нам је то Бог дао.

"У томе је љубав, не што ми завољесмо Бога, него што он завоље нас, и после Сина свога, као жртву помирења за гријехе наше". (1 Јн. 4,10)

"Ми љубимо њега, јер Он први завоље нас". (1 Јн. 4,19)

Хришћанство указује да Христос једини просијава праву, искрену љубав. "Ако љубав није у Бога и од Бога, онда је она само једна сентиментална чежња, коју људи употребљавају као наркозу, да би малом бесмислености ублажили велику бесмисленост живота". (Н. Велимировић - Касијана)

Божја љубав се јавља онако "како се само велика љубав не стиди да јави ради спасења љубљеног: у ПОНИЖЕЊУ, у СТРАДАЊУ, у СЛУЖЕЊУ, најзад у ЖРТВОВАЊУ".

Христос нас учи - да права љубав много више даје него што узима. Због чега је то тако? Због тога што она давање сматра узимањем. Моћи дати љубав, не би било могуће да је већ нијесмо узели. Од кога узели? Од онога кога дефинишемо као Йубав.

Р.К.

Бајина Башта, вече неког децембра

Хотел, оштрог на менаџмент чак и тмурног изгледа, са неуредно постављеним свјетилкама, преплашеним но љубазним особљем, и устајалим задахом тишине.

Собе су већ прича за себе. У једној од таквих започињем разговор чији крај хвала Богу није извјестан.

Ради се наимае о чо-вјеку који је у овој варошници на десној обали Дрине рођен, давне педесет и неке. Господин Светислав Басара је одговарао летаргично али прецизно, испијајући браонкасту мени непознату теченост.

Н. Добро вече господине Басара. Како то да смо овдје у хотелу, кад је ово ваш родни град?

С. Б. Мора да сам негдје у граду имао кућу. Мрзело ме да тражим Светосавску улицу, и претурам по џеповима у потрази за изгубљеним кључевима. Заправо, овако се најпријатније осјећам, дивно је лежати у кревету коме не дугујеш ништа.

Н. Ви ћете као што претпостављам, једном због догађаја у овом хотелу започети "Looney Tunes"

С. Б. Требало би, а то је одлична идеја за наслов.

Н. Ваши, написани садржаји, јесу ли, и коме су посвећени?

С. Б. Пишем за неког апстрактног читаоца. Дакле, свако може да се стави у ту позицију, али конкретног читаоца не волим.

Н. Ваљда, зато што жели расправу о овој или оној књизи?

С. Б. Управо због тога. Књиге и јесу ту да би се мање причало, онемогућавајући брбљање.

Н. Схватићу то као опаску моме послу, али ћу свакако и наставити. Из

каквог расположења ваши текстови настају?

С. Б. Зависи. Најчешће сам... хи... заинтересован ... али са температуром од 40 степени Целзијусових. Тако да неке истргнем из ништавила, у њима најмање лажем, а има и оних које напишем са предумишљајем

Н. Ваши омиљени ликови из литературе?

С. Б. Молоа, Џефри Фирмин, Мали Принц, Геометар из знања и још низ симпатичних типова.

Н. Историјска личност?

С. Б. Шопенхауер - на првом месту, потом Диоген, затим Дали, посебно место заузимају Стаљин, Нерон.

Н. Речите ми молим Вас о јунакињама?

С. Б. Женама није место у литератури и историји, већ у кухињи!

Н. Чему и откуда такав однос према женама?

С. Б. Мислим да сам потајно у праву. Жене, напосто немају душу, мушка душа - женска душа. Видиш, недостаје попречна линија, и као таква склона је

разним девијацијама што не би било добро по литературу и остало... О томе бих могао причати сатима, али чему уосталом о томе је једног дана боље причао Јунг.

Н. Јесте ли ви то мизогин, или сте само забринут за литературу?

С. Б. Погодак, за такве ствари сам увијек дубоко забринут, то са женама нема никакве везе.

Н. Значи има веза, са вама мушкарцима?

С. Б. Да, са неким од њих. То су наимае они који имају утицаја, најчешће лошег за цјелокупну књижевност.

Н. За цјелокупну нашу књижевност?

С. Б. Ето, рецимо, једном ћу о томе написати и књигу. За сада још увијек сакупљам грађау.

Н. То ће бити, нешто као манично параноична историја српске књижевности...

С. Б. У периоду од 1979-1990. године, управо тако, а о томе смо говорили и раније.

Н. Вратимо се вама, и на примјер вашој вјери у Бога. Имамо ли се заправо, чему вратити?

С. Б. Хим, схватам, и дакле вјерујем у Бога онолико колико не вјерујем себи.

Н. Некад мање некад више, претпостављам?

С. Б. Неријетко кад вјерујем "више" у себе, или себи

Н. Занимљиво...

С. Б. ... а и већ је касно, морао бих за обавезама...

Што се мене тиче овај разговор би могао трајати вјечно, али уважени господин С. Басара је отпутовао у Андријевицу II да би на тамошњој књижевној вечери говорио Албахаријева дјела, но о томе касније.

Н.Ц.

ИГРЕ РИЈЕЧИМА

КАКО СТЕ?

"Минимални дневник" је игра а не мука духа, иронична бележница великог ерудиције у којој њен лудички аутор, само привидно кориснији један "уустити-ше-ме-да-се-заборавим" присићуј, с лакоћом повезује различитије шеме: од литерарних пародија и подсмешљивих цртица о националним особинама до прилога за Какоје-дију као "перверзну и наопаку" енциклопедију или већ познатијих Ујуститава за ујошребу: о томе како ошворити пакеј, како не ујошребити мобилни телефон, како прејознати понографски филм, како разговарати с таксисом...

Свој "Минимални дневник" Еко је први ујш објавио 1963. године и од тада га стално дојсуге.

Овде је требало замислити како би различите особе одговориле на питање "Како сте?"

Икар: "Мука једна" Прозерпина: "Нешто сам down" Прометеј: "Једу ме..." Тезеј: "Док ми дају конопац..." Едип: "Мама је задовољна." Демокле: "Могло је и горе." Пријап: "Шта те боли к..." Одисеј: "На коњу смо". Хомер: "Црно ми се пише". Хераклит: "Иде, иде..." Парменид: "Не иде". Талес: "Дошла ми је вода до грла." Епименид: "Лагао бих кад бих вам рекао." Демостен: "Тешко је рећи." Хипокрит: "Док је здравља..." Сократ: "Не знам." Диоген: "Као пас." Платон: "Идеално." Аристотел: "У форми сам" Плотин: "Као Бог". Катилина: "Док траје..." Епикур: "Нисам баш задовољан". Јулије Цезар: "Ето, живи се за децу..." Луцифер: "Како Бог заповеда." Јов: "Не жалим се." Ное: "О какво море." Оноан: "Задовољавам се." Свети Антонио из пустиње: "Имам добар поглед." Кеопс: "Довољно ми је једно месташе под сунцем." Шехерзада: "Укракто ћу вам рећи..." Данте: "На седмом сам небу." Аврор: "Ја сам добро, ја сам лоше." Јованка Орлеанка: "Топло је." Свети Тома: "Све

у свему, добро." Окам: "Претпостављам, добро." Нострадамус: "Када?" Еразмо: "Лудачки добро." Колумбо: "Иде се даље." Коперник: "Небу хвала, добро." Лукреција Борција: "Хоћете прво нешто да попијете?" Ђордано Бруно: "Бескрајно добро." Лоренцо де Медичи: "Величанствено." Картезијанац: "Мислим, добро." Беркли: "Чини ми се добро." Хјум: "Верујем добро." Паскал: "Много размишљавам." Хенрик VIII: "Ја сам добро, али моја жена..." Галилеј: "Окреће се..." Торичели: "Час добро, час лоше." Дездемона: "Мирно спавам." Вивалди: "Зависи од расположења." Ел Греко: "Све иде наопако." Лајбниц: "Не може бити боље." Спиноза: "У суштини, добро." Шекспир: "Како вам драго." Хобс: "Вучје време." Вико: "Дође и прође." Папен: "Имам висок притисак." Монголфије: "Имам низак притисак." Франклин: "Сав сам наелектрисан." Робеспјер: "Да човек изгуби главу." Мара: "Купам се". Казанова: "Свршавам." Шлиман: "Негде у дубини, добро." Гете: "Мало је светла." Бетовен: "Не чујем (се) добро." Шуберт: "Не прекидајте ме, забога." Новалис: "Као сан." Леопарди: "Зезате ме?" Фосколо: "После смрти, боље." Манцони: "Хвала Богу, добро." Захер-Мазох: "Хвала Богу, лоше." Маркиз де Сад: "Ја добро." ДАлембер и Дидро: "Не може да се каже у две речи."

Кант: "Ситуација је критична." Шопенхауер: "Имам добру вољу." Маркс: "Биће боље." Паганини: "Већ сам рекао." Гарибалди: "Имам хиљаду разлога да будем задовољан." Дарвин: "Човек се прилагоди." Ливингстон: "Осећам се помало изгубљено." Неиво: "Рећићу вам, као мали..." Ниче: "Изнад сваког добра, хвала." Пруст: "Дајмо време времену."

Хенри Џејмс: "Зависи како се гледа." Кафка: "Осећам се као црв."

Музил: "Тако тако." Џојс: "Фине, yes yes yes." Нобел: "Правим бум." Ларус: "У неколико речи, лоше. Мадам Кири: "Зрачим!" Дракула: "Крваво."

Бул: "Или добро или лоше." Кроче: "Морамо признати да је стање духа добро." Витхенштајн: "Боље да не причамо." Кантор: "Све скупа, добро." Пикасо: "Зависи од периода." Лењин: "Шта хоћете да урадим?" Хитлер: "Можда сам нашао решење." Хајзенгер: "Зависи." Пирандело: "У односу на кога?" Хилтон: "Свет долази и одлази." Сотсби: "Дивно (дело)." Михаелштајтер: "Што се мора није тешко." Блох: "Надам се добро." Галуп: "Само да питам." Фројд: "Кажите ви". Попер: "Докажите да нисам добро." Фуко: "Ко?" Спилберг: "Добро И.Т.? Ками: "Кужно." Мишима: "Празног стомака." Ахман: "Какво олакшање."

Пикантроп: "Има још мало репа, треба времена." Метузалем: "Вучем се некако." Митридат: "Човек се навикне." Клеопатра: "Имам нешто на стомаку." Исус: "Преживећу." Лазар: "Мислим да сам оживео." Пилат: "Ех, рука руку мије." Свети Петар: "Осећам обруч око главе." Свети Јован: "То је крај света."

Нерон: "Погледајте каква светлост." Свети Лоренцо: "С једне стране, добро." Константин: "Ставио сам крст на то." Мухамед: "Није добро, идем на планину."

Лудвиг Баварски: "На дијети сам." Савонарола: "Смета ми дим." Орландо: "Извините, бсан сам." Хиеронимус Бош: "Ма ког ђавола хоћете?" Сирано: "Ако ме њух не вара, добро." Волта: "Мање или више..." По: "Крах." Де Квински: "Измишљено." Малтус: "Гужва је..." Винкелман: "Класично питање." Наполеон: "Осећам се изолованим." Дикенс: "Тешка времена али гажим велике наде." Белини: У складу са нормом." Дагер: "Ствар се повољно развија." Лимијер: "Пазите на воз!" Ганди: "Апетит ми не фали." Агата Кристи: "Погодите." Ајнштајн: "У односу на кога?" Стаханов: "Једва чекам годишњи одмор." Вирџинија Вулф: "Надајмо се да ће сутра бити лепо време." Мек Луан: "Свакојако." Елиот: "Жалосно." Хајдегер: "Was heisst gehen?" Остин: "Добро, кунем се."

Сирл: "Да ли је то питање?" Ролс: "Неким је још горе." Бернар: "Довоно је имати срца." Серена Гранди: "Нешто ми је тешко на срцу."

Треба питати и Леонарда, који се за сада само амбивалентно осмехује.

УПУТСТВО ЗА УПОТРЕБУ

КАКО ИЗАБРАТИ УНОСНО ЗАНИМАЊЕ

Има врло тражених занимања која су и врло уносна, али се за њих ваља добро припремити.

Као, на примјер, постављање табли којима се обележавају аутопутеви.

Да је њихов циљ да растерете не само центар града него и аутопутеве, јасно је свима који су их бар једном следили и завршили исцрпљени на индустријској периферији, на најопаснијем делу пута, без излаза. Али није једноставно поставити их на право мјесто. Неком лудаку би могло пасти на памет да их стави тамо где постоји могућност избора између различитих праваца, али возач ту већ има добре шансе да се изгуби за свој рачун. Насупрот томе, ознака се поставља тамо где је правац очигледан и где би возач инстинктивно нашао прави пут; табла га, наравно, упућује на другу страну. Али да би се посао добро обављао треба познавати урбанистику, психологију, теорију игара.

У траженом занимању спадају и писци упутстава приложених уз кућне апарате и електронске уређеје. Они треба, пре свега, да спрече инсталацију. То није тип обимног приручника који се добија за рачунаре, будући да они ипак постижу свој циљ, само што много коштају произвођача. Прави узор су упутства за употребу фармацевтских производа; њихова предност је што имају наизглед научне називе који чине евидентним врсту производа у случају да је купцу неугодно да их изговори (Простатан, Менопаузин). Приложена упутства, напротив, успевају да

у неколико речи учине недокучивим упозорења од којих зависи наш живот: "Контраиндикације нису познате, изузев непредвиђене и смртоносне реакције на производ".

Упутства за коришћење кућних и других апарата морају бити довољно опширна да објасне ствари толико очигледне да сте у искушењу да их прескочите, губећи тако једину информацију заиста битну:

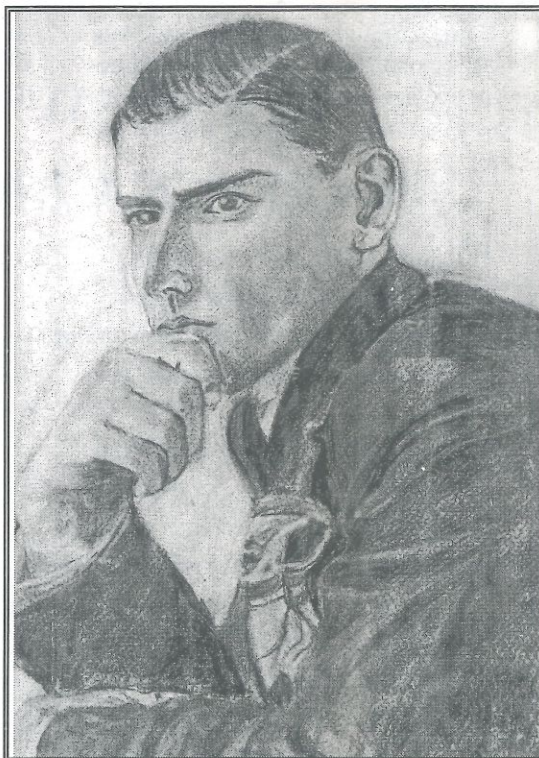
"Да бисте инсталирали ПЗ 40 потребно је отпаковати га и извадити из картонске амбалаже. ПЗ 40 се може извадити из кутије само пошто се иста отвори. Кутија се отвара подизањем два поклопца у супротном смеру (види цртеж у унутрашњости кутије). Препоручује се да при отварању амбалажу држите вертикално, са поклопцем окренутим на горе јер би у супротном ПЗ 40 могао да испадне за време операције. Горња страна кутије је она на којој пише ГОРЕ. У случају да поклопац не отворите у првом покушају, саветује вам се да пробате поново. чим је отворите, а пре него што одстраните алуминијумску фолију, откините црвени језичак, иначе ће кутија експлодирати. ПАЖЊА: кад отпакујете ПЗ 40, можете да баците амбалажу".

Није лако ни састављати оне упитнике који се углавном лети појављују у политичким и културним недељницима. "Између чаше енглеске соли и чаше старог коњака, шта бисте изабрали? С ким бисте желели да идете на од-

мор: са лепрозним осамдесетогодишњаком или са Изабелом Ађани? Шта бисте више волели: да вас изуједају најкрвожеднији комарци или да проведете ноћ са Орнелом Мути? Ако сте сваки пут одговорили под један, мушичаве сте нарави, инвентивни, оригинални али сексуално помало хладни. Ако сте сваки пут одговорили под два, ви сте нитков".

У медицинском додатку једног дневног листа пронашао сам тест о томе како се црни, који је на свако питање дао три могућа одговора, под А, Б и Ц. Занимљиви су одговори под А: "Када се изложиш сунцу, какво је црвенило твоје коже? А: Интензивно. Колико пута си прегорео? А: Сваки пут када сам се изложио сунцу. Након четрдесет осам сати од еритема, које боје је твоја кожа? А: Још увек црвена. Решење: ако сте више пута одговорили под А, ваша кожа је веома осетљива и подложни сте соларном еритему."

Замишљам један овакав упитник: "Да ли сте више пута пали кроз прозор? Да ли сте у таквим случајевима за-

добијали вишеструке преломе? Да ли сте сваки пут зарадили трајни инвалидитет? Ако сте више пута одговорили под А, ви сте глупи или вам је поремећен центар за равнотежу. Не појављујте се више на прозору кад вас онај мангуп одоздо зове да сиђете". (1991.)

ИНТЕРВЈУ С ПОВОДОМ: МИМО ДРАШКОВИЋ

"Пјеснички трновит пут
затрпао нико није."

Ово су стихови из збирке пјесама Мима Драшковића "Школски рефрени", тродјелна збирка за младе, старе и оне негдје између. По Миму ријечи поета никада неће изблиједити. Он је тек кренуо стазом ријечи.

- О збирци "Школски рефрени"

Што се тиче квалитета збирке "Школски рефрени" нека о њему суде други, ја могу само рећи нешто о томе како је збирка настала, како је прихваћена и сл. Одлучио сам да у састав ове збирке уђу, поред пјесама које сам писао као ученик Гимназије и пјесме које су написане у периоду од петог до осмог разреда основне школе. Све ове пјесме веже то што су писане у школи и отуда назив збирке "Школски рефрени".

Што се тиче прихваћености збирке могу рећи да сам веома задовољан критикама, а разлог више за моје задовољство је и око триста људи који су присуствовали промоцији збирке.

- Неколико ријечи о поезији не би било вишка?

Волим поезију, она је мој хоби, она је моје задовољство, моја љубав... И када сам срећан и када сам тужан - поезија је ту да помогне, утјеши и улије си-

гурност. Највише волим љубавну поезију јер вјерујем у љубав. Моја најдража пјесма је "На дан њеног вјенчања" Велимира Раића.

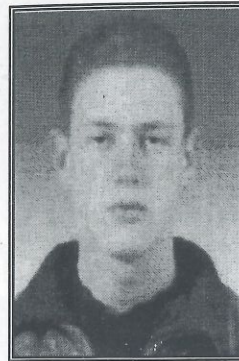
- Који су твоји планови на пољу пјесништва и живота?

У току су припреме за моју другу збирку пјесама чије издавање очекујем почетком прољећа. Без обзира шта у животу постанем и без обзира чиме се будем бавио, ја ћу у души увијек бити пјесник.

- Порука за млађе нараштаје:

- Радите оно што волите и замаптите: Најважнија ствар у животу је никада не губити смисао за хумор!

Пековић Рајка, IV 5

Гимназија "Стојан Церовић" и АСИК - Подгорица организовали су промоцију друге збирке пјесама "Трелет успомена" ученика IV/2 Мима Драшковића. Промоција је одржана у свечаној сали Гимназије 4. маја 1999. године.

МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА '98

Одлучи сложено цијела мајура
Мађарска и назад да буде њура.
Десет професора, двестотина двадесет ђака
крену на њу њун шала и "цака".

Од сјарина до циља орила се пјесма
само су нам јутра присјела од несна.
Видјесмо градове, манастире, ријеке,
музеје, галерије и дискошке.

Веселе журке, лушања, фешије,
пирену храну дивне Будимпеште
и најлућу ноћ у ресиорану "Чарда" -
све је издржала гимназијска "гарда".

Зној и вајра теку низ Крулово лице
док игра с двије младе Мађарице.
Умор се свети чим зора заруди
јер мајураните он мора да буди.

По обичају Мијаји нас је вика:
"Брзо у своје собе из ходника!"
Покушавао је чак да свира фрулу
али из музичког добио би - нулу.

Српски и енглески Кинези не знају,
мјестом свињске чоке сардину нам дају.
Ту није помогла чак ни паничомима
коју профо Мујо "ирода" Кинезима.

Буран аилауз на оивореној сцени
добио је Јоја, илесач префињени,
а када илешу бивши фудбалери
није ни важно ко су им пиринери.

При крају њуша бјелойолска слика,
шамо - амо кружи црвен цак пирика.
Екскурзија ће вјечно да се памти -
хвала професори, браво мајураните!

Резултати такмичења у оквиру покрета "Науку младима"

ХЕМИЈА II РАЗРЕД

1. мјесто Неда Божовић, ментор проф. Р. Томић

ХЕМИЈА III РАЗРЕД

2. мјесто Катарина Јовановић, ментор проф. Душанка Лаушевић

ФИЗИКА I РАЗРЕД

2. мјесто Радован Бого, ментор проф. Д. Црвеница

ФИЗИКА II РАЗРЕД

1. мјесто Бранко Батаковић, ментор проф. Вукота Зечевић; 3. мјесто Владимир Бојковић

ФИЗИКА IV РАЗРЕД

1. мјесто Александар Злопаша, ментор проф. Р. Сушић; 2. мјесто Ивана Ђоковић; 3. мјесто Веселин Радовић

РУСКИ ЈЕЗИК III РАЗРЕД

2. мјесто Милица Крулановић, ментор проф. В. Вуковић

БИОЛОГИЈА

- НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАДОВИ

1. мјесто Ксенија Вучуровић, ментор проф. Д. Нинковић и П. Вушановић; 3. мјесто Милица Трипић

НЕ ТРАЖИ МЕ

Не тражи ме,
када ме не буде више,
и када сјећање постане болно,
и када те туга савлада,
и када ти тешико буде
Не тражи ме више узалуд је...

Касно је младости моја
године минуне заборав брише
не сјећај ме се и не чекај
не можеш ме наћи више

И не моли се за мене
за срце лудо што не зна
ни да мрзи ни да воли
не вјеруј ми у сну љешње ноћи
не тражи ме више и за ме се не моли.

Никада ме више срећи нећеш,
по трговима овог усамљеног града
Не чекај ме,
и не сањај о мени,
Узалуд је сјећање
више ми се не надај.

Павлићевић Најлаша IV4

ЗА М.

Немој да те украду погледи неки
у ћутињи
у корачању
плочницима
бескорисном трагању
за неким сјутра.
Немој да те украду празне ријечи
и снови који нијесу твоји
жеље којих смо се одрекли
случајан загрљај у облаку мушном
немој да те украду.
Јер
у твојим ноћи још увијек чекам
сањивом јутру низ улице што шућујем
са кишама у оку
на длановима исцрпаним сликама што жуде
немој да те украду
угасиће се сунце из свијета нашег.

Борика Маројевић IV2

РОБОВИ ВРЕМЕНА

Киша добује по крововима
у соби сам сама
око мене се одвија драма.
Бол у грудима ме тиши
срце као заробљеник ког муче, вриши,
а небо је још исте боје
боје као очи твоје.
Вјештар доноси мирис рузмарина
сјећања леће пред очима
а суза у оку блиста
као извор чиста;
суза не смије да кане
јер нијесам ја њежни цвијет
ја могу да се борим
само понекад то наноси бол
бол који те уништава
бол који сакривен става,
али када се пробуди
разум ти одузме
не знаш шта да радиш
да га одгурнеш
спрашан је шта бол
бол који те лагано уништава
бол који прикривен става.

Бранка Пековић, ПЗ

ПЈЕСНИК

Добиле ноћи дуге
још једног пријатеља.
Добила тишина,
још једног причалицу,
који мисли да тише
велику Истину.
Зашто ако срећније неког од његових
а у међувремену он буде нешто
слободно им реципије,
да су га прогутале
мушне воде овога свијета,
јер је помислио
да највише велику Истину.
Кад га буду олакивали
нек не прејерују,
нек то личи нанашио друго
до на игру обичну дјечију,
а на гробу нека му тише:
"Овдје почива Пјесник.
/Живио бесконачно/
на издасају једне сриједи

Конкурс за најелегичнију пјесму "Радуре-Жељко Дамјановић" одржан је у Плужинама 30. априла 1999. г. Прву награду освојио је ученик Булатовић Јоле ПЗ пјесмом "Пјесник"

"КУЛТУРА У НАШЕМ ГРАДУ"

Година 1998. је муњевито прошла. Издешавале су се многе ствари али гдје је ту била култура? Пред нама стоји питање: Да ли је цивилизован човек исто што и културан човек?

Ових дана у Гимназији је основан Клуб добровољних давалаца крви. Клубу се одазвало 25 матураната. То је у Никшићу други такав клуб.

Научно-технолошка револуција увела нас је у космос, а култура је потиснута у безваздушни простор.

Културних догађаја нећемо се дотицати, "прозборићемо" о култури Никшићана. Јесте ли и гдје видјели човека који хода улицом и пљује? Ако желите да видите то (под условом да нисте гадљиви) дођите у Никшић. Живот као и прича омладине се свела на описивање пуцњаве, кола, дроге и безначајних крпица. Момак и дјевојка

причају о "ономе што је убио онога". Гдје су сада звуци старих љубавних пјесама? Сви постадосмо "strangers in the night..."

Љубитељи добрих књига скоро су изумрли док фанови добре капљице и пуцњаве чине већину. Постоје људи који оду на промоцију нове књиге, изложбу слика као и они што уживају у "квалитетној" фолк музици. Да не би све било тако црно ту је свијетла тачка нашег града - биоскоп "18. септембар". Филмови домаће и стране продукције су пажљиво праћени. "Црна мачка и бијели мачор" су прошли кроз наш град а Никшићани се нијесу вратили три корака уназад. Као што знате било је филмских пројекција и у Монтенегро Паб-у. Цепарац сте могли уштедјети јер су пројекције биле бесплатне и два пута дневно.

"Кад човјек живи као животиња с носем забијеним у земљу, потребно је имати и мало обмане у којој ће човјек уживати у стварима које никад неће имати". То каже Емил Зола, а ми поручујемо да извадите главу из земље и да се окренете око себе и одлучите - култура или некултура - питање је сад!

Љиљана Мијановић,
Рајка Пековић IV5

Припремиле: Бојана Живковић и Душица Павићевић

НЕ ИГРАЈТЕ СЕ ЖИВОТОМ

ДРОГА КАО "ПРЕЧИЦА"

У вјечитој потрази за срећом људи дрогу користе већ више хиљада година. Већина наркотика проузрокује еуфорију која постаје основни мотив за злоупотребу. Јер, човјек се у свом животу руководи основном тежњом: да избјегне непријатности и доживи задовољство. Али многобројне су препреке на путу ка задовољењу жеља, па се тако дрога приказује као "пречица" којом се брзо, лако и без напора стиже до задовољства и отклања физички и психички бол.

Ако се млад човјек уплете у ову замку, брзо ће открити да пријатност врло брзо слаби и ишчезава, уступајући мјесто многим посљедицама и ропској зависности од супстанце. За зависника, дрога постаје ослонац и главно средство за решавање свих проблема. И тако "пречица до среће" постаје сигуран пут у смрт. Доказано је да је животни вијек наркомана упола краћи од просјечне дужине живота човека, а обдукциони налази на органима и ткиву умрлог 35-годишњег наркомана исти су као код људи умрлих у дубкој старости.

ПРАВО НА ИЗБОР. АЛИ ЗАШТО ДА ТО БУДЕ - СМРТ?

Несумњиво, свако има право да независно прави изборе и доноси одлуке које се тичу њега и његовог живота. И у вашим годинама, наравно! Али, у овом погледу као и усвему другом, уз права иду и одговорности! А то значи да нико нема права да угрожава друге. Зависност од психоактивних супстанци само једним дијелом је проблем појединца. Сваким даном свога трајања она све више угрожава и друге.

Чињеница је да нико свјесно не доноси одлуку да постане зависник нити свјесно бира брзу смрт коју зависност намеће. А када се развије зависност, могућност избора више не постоји. Узимање дроге постаје принуђа. Зависност више није само погрешан став или недостатак воље, нити је одраз глупости или слабог карактера. Људи не бирају да постану зависници на исти на-

чин као што не бирају да постану параноидни, депресивни или дијабетичари... Све приче зависника о праву на слободан избор и о томе да су они изабрали такав начин живота, падају у воду пред истином да они избјегавају да се суоче са сопственом немоћи, губитком слободe и контроле над својим животом...

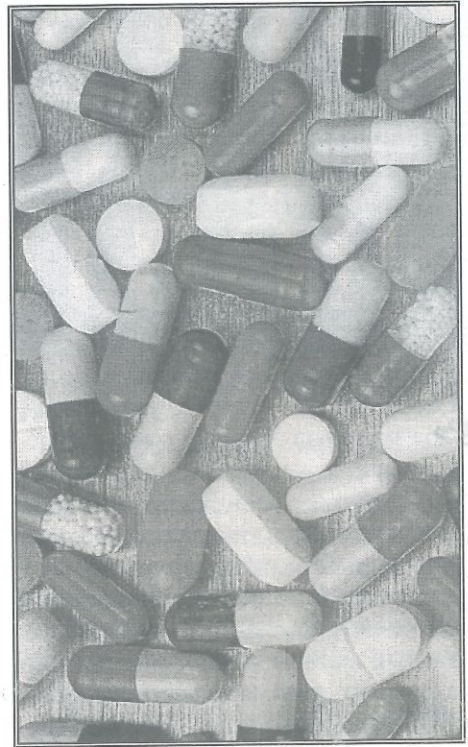
НЕМА ТУ ДРУГАРСТВА

Адолесцент који злоупотребљава психоактивне супстанце с временом све више напушта другове који то не чине и окреће се ка групи зависника. На тај начин избјегава неслагање и сукобе са старим друштвом и могућност да буде суочен са деградирајућим промјенама које су настале у његовом изгледу и понашању. Група зависника му даје осјећај безбједности и прихваћености. У њој стиче погрешну представу да је у реду то што чини и да то сви раде. У почетку му они набављају дрогу и откривају своје изворе. Али, међу њима нема правог пријатељства и другарства, а оно што их везује је искључиво заједничко коришћење или купопродаја дроге. Понаособ, свако од њих осјећа се крајње усамљено и изловано. Међу њима нема саосјећања, сарадње и блискости, нема повјерења ни жртвовања својих интереса због другог. Они зарају, сумњиче и "откуцавају" један другог.

КО СЂАВОЛОМ ТИКВЕ САДИ

До шездесетих година овог вијека злоупотреба дрога је углавном била спорадична појава или ограничена на уске и затворене кругове. Са хипипокретом дух је изашао из боце и злоупотреба дроге се незадрживо шири, углавном међу младима, помјерајући границу ка све млађем (десет, једанаест година) узрасту.

Типична заблуда (везана и за незрелост младих наркомана јесте да се дрога може оставити кад се хоће. То је тачно, али само на почетку, када постоји и контрола над супстанцом. У овој фази постоје пријатни ефекти дроге који надмашују касније последице. На жа-

лост, то касније може бити и после само првог пробања... У сваком случају, толико касно да је лечење дуго и неизвјесно...

Јер, када неосјетно наступи зависност, губи се контрола и постоји само снажна потреба за дрогом упркос све многобројнијим и тежим посљедицама. Зависник изгледа и осјећа се као тежак болесник, пати од посљедица хроничке потхрањености, хроничног бронхитиса, обољења јетре (хепатитис Б, хепатитис Ц, тоскични хепатитис), разних инфекција, а уколико је раније био заражен вирусом ХИВ, сада долази до развијеног обољења и - смрти.

Експериментисање са дрогама никад није било толико раширено као данас. Деградиција правих вриједности довела је до тога да је наркотике пробало више од половине млађих од осамнаест година. Поводи су различити: радозналост, доказивање, а посебно проблеми које млад човек свакодневно доживљава и који му изгледају нерешиви. У нашој школи је у циљу информисања о штетности тзв. лаких дрога (посебно предавање клуба "Фортуна". Клуб ради на нивоу радионица које су се показале веома успјешним. Предавање је одржано у зборници школе, тако да велики број заинтересованих није могао да присуствује. Коментар је да би требало организовати више оваквих активности ради упознавања младих са овим веома опасним пороком.

Душан Коцуловић IV1

СЈЕТИ СЕ ДА СИ ЧОВЈЕК

Кроз непрегледну пустињу пијеска, самоће, туге лутале су утваре двије - човјек и жена. Чудни су били, као сјене, тамни, јадни, свезаног погледа и у грч скупљених уста. Нешто су хтјели да кажу, а вјетар је урлао и дивљао. Њих двоје узимали су пијесак и прах у руке, гледали га особитом пажњом и њежношћу, готово родитељском, док је охоли вјетар односио зрно по зрно са њихових сувих, испуцалих дланова.

Човјек бјеше један, оронуо, зарастао црном косом. Некада лијепо и срећно лице бјеше му овјенчано дубоким браздама, згрчено болом, зачуђено, скоро избезумљено. Само очи сјаје, пригушеним сјајем, нечим чудним... Гледале су далеко и ишчекивале неку неслућену срећу или можда...

Одмах до њега, згрчена у клупко, омотана болом, стајаше убога жена, злослутна лица. Уста полуотворена, испуцала, скупљена у грч, скривала су тајну ријечи. Њена дуга коса, побиељела бјеше од јада, лудости људске. Чудна бјеше та жена. Гледала је у пијесак, па у небо и тражила излаз из мучног положаја. Само су очи сјале, тужним, жалосним сјајем; тражиле су нешто...

Лутали су дуго. Свуд около сиво, суморно небо, звуци помахнито-лог вјетра и непрегледно море пијеска, праха и пепела. Само њих двоје бијаху живи. Душа им бјеше пустиња као и ова око њих. Говорити нијесу могли. Срце је за њих говорило. Лупало је снажно, једно. Надало се. Пред очима њиховим бјше пустош без свјетлости, прекривена пепелом, прахом утробе људске, земље нам мајке. А вјетар је урликом реметио гробну тишину. Ругоа се охолу човјеку и жени.

"Знали сте да ће овако бити! Срце слушали нијесте. Гдје вам је сада оружје злобе, да вас избави, спаси, за-

штити од вас самих, од понора срца и душе ваше? Зар оправдања имају ратови силни што по земљи сијасте страшно? Зар вам жртве, убијања, пакости, злобе, глупости ваше, духовну срећу однијеште? Зар вам "дјело" ваше сада нешто значи. Свијет сте мијењали, а себе нијесте. Луча смисла и живота

полако је сагоријевала у вама. Љубав сте изгубили. Стварали сте снове праха и мрве свјетлости у магли живота вашег, да би сада видјели да ништа није важно и вјечно осим луче постојања - мира и љубави!", бјеснио је вјетар. "Сада сте тако јадни и ништавни, обичне сјене. Тренутак тишине. Страшне грмљавине нестаде човјек и жена су ћутали. Само су очи сјале, а срце се надало...

Одједном се чу тежак уздисај, урлик који све око себе заледи искре-

ношћу и кајањем. Паде једна, па друга кап. Човјек и жена су плакали. Људски, топло и благо. Сузе су спирале ружноћу њихову, духовну и тјелесну.

У даљини облаци сиви прориједише се. Зарумење се осмијех на небу, сунце се роди. Топло и благо гријало је човјеку и жени душу и тијело. Сунце бјеше величанствено! Златна раскош просула се по плаветнилу и тјерала облаке тмурне од себе. Гордо гледаше земљу. Златним оком спази човјека и жену, који га преплашено гледаху.

"Опет гријешите. Заборавили сте да сте људи, да градите живот и свијет. Не да их уништавате. Убисте природу која вас роди, љубав која вас створи, мир који вам срећу пружи. Зло је у вама било једино добро. Сада га отјерајте сузама искреним. Радујте се новом животу, градите љубав, сијте по земљи мир. У вашем духовном завичају упалите ватре осјећања, људскости. И не заборавите да сте људи!" Човјек и жена су се радовали сузама искрено и топло. Феникс се будио из пепела да гради љепши свијет.

Пробудих се обливен знојем. Поноћ бјеше прошла. Тишина царује свуда око мене. Страх ме ухватио. Бојим се самоће. Пред очима ми хиљаду мисли лебди.

"Шта се то десило? Ко су онај човјек и жена? Шта су говорили вјетар и златно сунце? Бјеше ли ово само сан или је то, можда, наша стварна будућност!", мислио сам. Бур се у мени стиша. "Човјече мој, шта си то данас створио од себе?! Тужно је то, заиста тужно. Занемарио си љубав и мир. Ствараш неку нову срећу, сунце хладног сјаја, које нуди лажну топлоту. Човјече мој, полако тонеш у блато сопствених мисли и жеља, изопачених и спремних на зло. Спаси у себи моћ која помаже свијету, људима; која животни тријумф овјенча љубављу, миром и споразумијевањем. Тражи срећу у раду, добрим дјелима, блиставој будућности. Живот може бити узбуркан. Зато скупимо снагу и схватимо да јесмо сламке међу вихоровима, али да смо снага која може да мијења и ствара љепши свијет."

Наредне ноћи сањао сам истог човјека и жену. Били су срећни. Око њих трчкарају дјеца. По њима се просула љубав и радост. Сунце их је гријало, птице су им пјевале. Владао је мир.

Бојковић Владимир, 18

ЈОШ ЈЕДАН ДОСАДАНА ДАН

7,00 h

Још једном чујем познати и већ тако устаљен звук свог будилника, Опет киша и опет све исто. У школу, из школе, учи, одговарај, побеђуј, губи. Ни та победа, ни тај губитак не дотичу ме превише, готово нимало. Нема више ничег што ми причињава задовољство. У потпуности сам незадовољна, а у исто вријеме и немоћна да нешто промијеним.

Шта је највећи проблем генерације данас? Зашто не показујемо (а није истина да не

по -

ља, снова и стварности. Зато сада сједимо у старом, више нимало занимљивом локалу, дружимо се са људима са којима смо већ одавно изгубили сваку сличност, радимо оно што нам не пружа

сједујемо) толику дозу креативности да би промијенили једноличност и монотоност свакодневице у којој се увелико гушимо? Ради се о засићењу младом човјеку је све данас доступно, у могућности је да проба много тога за врло кратко вријеме. Појам "забрањено воће" њему је стран, јер све врло брзо постаје дозвољено, а самим тим и незанимљиво. Јер, ако пут до неког циља није испуњен замкама и препрекама, већ представља само слободан пролаз, тада ни сами циљ нема дражи нити пружа сатисфакцију. Осјећам необјашњиву празнину која је резултат потребе, да се по сваку цијену испуни неким садржајем, а којих је посљедњих година било премало. Изгубили смо се негде између хтјења и же-

жа никакво задовољство. Постали смо робови свакодневице, а у њеној једноличности се давимо као у живом благу, а и не покушавамо да нађемо сламку спаса.

Дигли смо руке од свега, прихватајући ту монотоност као нешто сасвим нормално и чекајући неког да дође и све то промијени. Али знајте да неће доћи нико. Ако наша младост није у стању да нас спаси, ко јесте? И тако обећавамо себи да од сјутра дефинитивно окрећемо нови лист, у нади да то неће бити само још један досадан дан.

Морамо нешто промијенити па макар то био само звук будилника.

Ива Огњеновић
Весна Цакула, IVЗ

НИЈЕ ТО ВРИЈЕМЕ

Није то вријеме, то су запитане зенице давног у простору. Све оно што је изњедрила земља, све оно што су прокопали снови, са сумњом да ми даривају неку нову мисао мучену лавом мистике и предјелом успомена.

Закопана слова отичу пукотинама до дубоке, камене клизаве ноћи.

Даје ми се несаница близином вечерњих предвиђања, душе покојног дрвећа, лијепе се за другачије облике, ознојене хладноћом, не знајући слободу, преварене, плачу трептаја свог изгубљеног дома.

Туп удар даљине у коси, за одговор добија питање: Није то суманутост странама по којима покрети трну, већ забринут покушај стварања мира.

... У потиљку истине са лежајем од грана додирујем мирисе.

Изван сваке заблуде погледа, најбоље гледам оно што не смијем да видим.

Кад нагрне на врат вријеме правдам се одразом непостојећег у грудима.

На мјестима тамних количина мисли жлијезде далеког бацају по мени јауке збивања.

А испод ногу, и преко звука валови ријечи обликују предвечерја, по дубини ствари о којој говоре. Једва видљив неутабан пут јасно прича о мјесту до кога води, а оно опет о људима који су ту. Мора бити да га одвећ воле кад га тако ријетко напуштају, или да не иду овамо, или сасвим да ту нема људи.

Гласови готово никад не наруше створено, само понеки сукоб:

- Узвишења ударају долине, не свјесна да им величина зависи од њих, ругају се њиховој равнини и броју корака који се по њима десе, а увече кријући се плаше грома.

- Јаме домишљају жртве.

- Плодови јесени суше своју последњу кап пред лицем шуме која траје.

- Корјење налетима снаге говори стихове о сушама љета.

- Врхови оштро миришу даљину вапећи комаде највећег

Прикован ваздух на мом челу гледа пут некадашњег неба.

Кад сам тамо гдје вријеме не зна за игру, сажвакано модро, са баченом мапом о ходницима духа, тада устаје тишина и мир чека буктињу жеља и товаре неоствареног, да га немајући куда заплаши постојањем новог сјутра, али открије стазу 18.10.98, са благим менталним боловима...

Н.Ц.

ТЕБИ, МОЈА ГЕНЕРАЦИЈО

Још једна врата полако се за нама затварају. Корачамо сигурно и поносно ка непознатим предјелима. Већина од нас већ је купила карту за воз који путује ка њима. Али да ли сте видјели да је карта у једном смјеру и да има рок важења? Нека на десет, а нека на пет година, па коначно у том свијету коме идемо све је ограничено и сувише озбиљно? Ми који се увијек најудобније осјећамо у тренерци и патикама, ми којима су глупости најближе срцу. Да, управо ми. Исти они који су своје потписе остављали по зидовима и стубовима у ходници. (Питам се има ли кога да се ту није

потписао?) Као да на тај начин желимо исписати још једно поглавље никада ненаписане историје никшићке гимназије.

Ето, за неколико дана и ми ћемо полагати испит зрелости. А сјећам се само када смо пошли у први разред. Уплашени бројем предмета, градивом и методама професора, говорили смо често: "Када ће се све ово завршити?" А ево, дође и то. Четири најљепше странице нашег животног романа скоро су исписане. А толико пута пожелим да све ово стане, да до краја живота живим овако. Никада више послије овога нећемо припремати заједно писмени из математике, бјежати са часова. Не бар у овом саставу. Неће нам про-

фесори хватати листиће са задацима, ни књиге испод клупе. Па људи смо, нијесмо више дјеца. Ваљда ћемо то прерастати. Брод који ће ми све ово однијети желим да се у свитање неког новог јутра поново усидри у мојој луци. Зато, сакријте у срцу макар мали дио овог бремена, јер ћете тако много лакше преживјети оно што вас чека. Немојте да кроз неколико година пролазимо улицом као незнанци. Сјетите се увијек када будете негдје, било гдје да сте, куповали кифлу, оних гимназијских дана када смо једну дијелили на десетак дјелова. Надам се да ћемо на некој прослави годишњице матуре, када нас живот опет састави, радо се присјетити ових дана у свим заборавима незаборављених. Имаћемо толико тога да кажемо једни другима, говорићемо о томе како је било тешко одрасти и постати неко. "Не питај ме откуд сам сазнао шта мислиш. Можда сам некада био Ти. Можда си и ти помало био Ја. Можда смо заједно били цио свијет..."

Мирковић Милица, IV 5

ЕКСКУРЗИЈА ИЗ "КРИТИЧАРСКОГ" УГЛА

Окончала се још једна "фамозна и научна" екскурзија наших гимназијалаца. Још увијек се сређују утисци, а ја на себе узимам Вукову улогу да све то остане забиљежено и запамћено "ВО ВЈЕКИ ВЈЕКОВ". Двадесет шестог септембра у седам сати наш караван од пет аутобуса је кренуо.

Нећу вас гњавити о путовању. Било нам је супер. Грицкалицама смо заспали аутобусе, пјевали, шалили се... но то није ништа необично кад је екскурзија у питању.

А сада, поштовани читаоци, оно најзанимљивије - Будимпешта. Па шта да вам кажем? Можда: "Кинеска пијаца је дивна!" Вјерујте, она као да је залутала у ту земљу у којој се сваки бачени папирић скупо плаћа. Но, шта је ту је. Храна је била мало папрена па смо се гјешили пјесмом "Ал се некад добро јело..." Прва ноћ проведена у дискотеци била је ноћ "ширења братства и јединства". Браћа Македонци и ми отпјевасмо химну "Хеј Словени" да се присјетимо старих дана (у повјерењу: ја се замало преселих у Македонију). Следећи дан смо обишли Сент Андреју. "Покуповали" смо мајице "Будапест" и мала С. Андреја је била скоро опустошена (мало претјеривања није на одмет). Ресторан хотела "Ту-скуланум" је позајмљен за ноћни провод, а ми смо се побринули за све остало. Музика је била толико "јака" да су чак из Пеште стизале примједбе. Ми смо се снашли и пјевали смо на сав глас. А јутрадан? Ах, ко се није сликао испред моста са лавовима (имена моста се не сјећам јер сам водича чула једино кад је го-

ворила о мафијашима из Црне Горе). Улица Ваца је остала заувјек обиљежена нашим корацима. Гимназијалци су шпартали као по корзоу и сви путеви су водили у "Mac Donald s".

С пјесмом смо отишли и с пјесмом се и враћамо: "Југо, Југо, родна грудо..." вратисмо ти се живи и здрави. Врнусмо се натрпанији и обученији јер смо посјетили кинеску пијаци, једва смо чекали прелазак преко гране да се ослободимо папирића и отпадача. Београд и "Славију" смо залили пивом и ијекавицом. Наше гласовне могућности биле су поремећене па смо брундали и кријештали по школи. Не смије остати непоменута ноћ проведена у Новом Саду. Ми и економска школа раширили смо се по дискотеци "Хи-Фи" као свој на своме. Није било потребно да нам газда каже да се осјећамо као код своје куће. При повратку смо, као и при одласку обилазили манастире - вјековна мјеста духовне интеграције, који су оставили веома дубок и упечатљив утисак. Сада остаје драга успомена и сјећање на незаборавне тренутке "ноћног живота", пријатељства, незаборављених љубави, мамурних ноћи и хорског зијевања. Професори - наше хоровање су све несебично подијелили са нама, ученицима.

П.С. ГДЈЕ ГОД ПОБИ, УВИЈЕК ДОМА ДОБИ!

Ковачевић Јадранка IV5
А шта кажу професори?

НЕШТО САСВИМ ЛИЧНО

Одјељење једно у Гимназији има,
 сваки њихов дан је осјека и њима.
 На челу са Раком они сложено живе,
 и заједно броје своје дане сиве.
 Међу њима слога не влада увијек,
 да њобјегну скупи њима преба вијек.
 Предсједник је њихов ђаволица Тијана
 да нема ње, не би било смијања.
 Одјељењске све води рачуне
 и шћипи другаре кад "хладан вјетар дуне"
 Савјетник је Вања њознаија ко Васа,
 да им није ње, не би било сјаса.
 Бројке она воли из дна своје душе
 и пред њеним знањем функције се руше.
 Ту су и два вјерна друга Ђиле и Циле
 раздвојити их не могу ни највеће силе.

Знање своје ѡпросуи ѡнекад и знају,
 али ипак слабу добију на крају.
 Робокаиа једноѡ ово друштво има,
 и са њим им никад није сиварно зима.
 То је Владан-Срѡа са своји мишићи,
 у сновима жели Ван-Дама ситићи.
 Аница је друга шћипо школи радо хити,
 ѡсћипала је и она дио овоѡ "мити".
 У школу долази само збоѡ зезања
 а ово ѡпризнаје и ѡио без усћезања.
 Пчелица једна увијек ѡиуда леити,
 да кидне са физике ѡнекад се сјити.
 Маја јој је име, а како би друѡо
 за њу је један Ђоко букет цвијећа убро.
 Маријана наша ко ђаво је црна,
 она мира нема, ѡа ѡрчи ко срна.
 Мода је њена једна боља сћрана
 а ни изглед њен сиварно нема мана.
 Душу одјељења чине вјерне друѡе
 ѡпред којима се сћиварају све животиње ѡруѡе.
 Ивана и Гоѡа радоваи се знају,
 али оне историји важности не дају.
 Роѡановић Тања за Леонардом луди,
 збоѡ њеѡа се ноћу сва у зноју буди.
 За ѡољуице њеѡове и душу би дала
 и само збоѡ њеѡа звијезде би крала.
 Наиаша - вјерни навијач Парѡизана
 ѡо ващреном срцу добро нам је знана.
 За Парѡизан она крв би своју дала
 нема везе да л збоѡ Бркића или Сала.
 На челу друѡоѡ реда Драѡан се налази
 њеѡово је знање увијек на снази.
 Историју има у свом малом ѡрсћу
 и велико знање о Боѡу и крсћу.
 Чудо једно има ово одјељење,
 са којим је увијек ѡишћуно весеље.
 Мики "до бола" школицу воли,
 да одѡвара лекцију ѡрофесора моли.
 Са Раком се наша Душанка не слаже

јер он не вјерује све што она каже.
 Аутобуси касне, вријеме је лоше,
 мораћемо Дуци набавити порше.
 Цимерка је њена Николић Бранка
 што историју учи, јадна, без пресјанка.
 Она среће нема да добије ни тројку
 него мора посмјешено јединицу па двојку.
 Гордана Ровчанин познатија ко Гоца,
 друговима својим обожава да звоца.
 На одличан усмјех она је навикла
 и велика мудрости у њој је проникла.
 До ње једна Драгана одвајкада сједи,
 све предмете учи и помало сиједи.
 Последњих јој дана баи и није зима,
 толику је нашла у наручју Мима.
 Славица једна, на коси плави раменови,
 Београд и Драган, то су њени снови.
 Љубавни је јади ових дана море,
 Драгана јој нема од ноћи до зоре.
 О Јелени би једној дуға прича била,
 да "ујрска" ствари она има стила.
 У љубави никако срећу да нађе,
 да после ише стихове њој је много слађе.
 Сања наша Ивицу славног сања
 и због њега пада у чудесна стана.
 Њен Краљ оде далеко од Југе,
 и иако повећа нашој Сањи тугу.
 Милена је биће са оригинал изгледом,
 па све пролазнике задивљује редом.
 До ове године школу није вољела,
 а сад се од велике љубави разбољела.
 Томић Миладин је дика наша,
 онаша се он као прави паша.
 Рука чврста, поглед си ро
 сви га гледају као да је Бо.
 Још једна Јелена због љубави паи,
 како и зашто не може да схвати.
 Шаца један у срцу јој стоји,
 да га видјети неће увијек се боји.
 Марија-Миа илијени изгледом,

могла би надмашиши све моделе редом.
 Наоми, Синди и Сјајнице Цие
 немају шансе поред наше Ми.
 Ивана и Бранка - мозак одјељења,
 за њих двије висока је цијена.
 Руски оне знају; е мој побро,
 не зна га ни Рако иако добро
 Напаши прича и сва илијени
 а пада "ставају" једино лијени.
 Говорник је прави, немам ријечи,
 да каже своје мишљење, ко ће да је сријечи?
 Маче наше, Мира, анђео је прави,
 она својом причом никада не дави,
 границе своје познала је она
 и само живи од звона до звона.
 Милан, момак висок као виши бор
 не излази нијдје, чак ни на одмор.
 О иаком младиху ијесме се ијевају
 и само због тога муње сијевају.
 А до њега сједи једна Тамара,
 и све дане иркосо шамара.

Не да се ни она као другови њени,
неће ни она остати у сјени.

О Винки младој ја не знам мно̀го,
иа шиа да ти иишем, мој њобро.

Знам да о њој кружи добар глас,
а сиџурна сам да воли баш све нас.

Плавоока Ивана, вођа свога реда,
да ли ко носи оружје, она њомно гледа.

У "бомбашкој афери" она узе учешће
и од њада никад више неиће.

О разредном нашем не рекох ни ријечи,
а он нас својом њричком сваког часа лијечи.

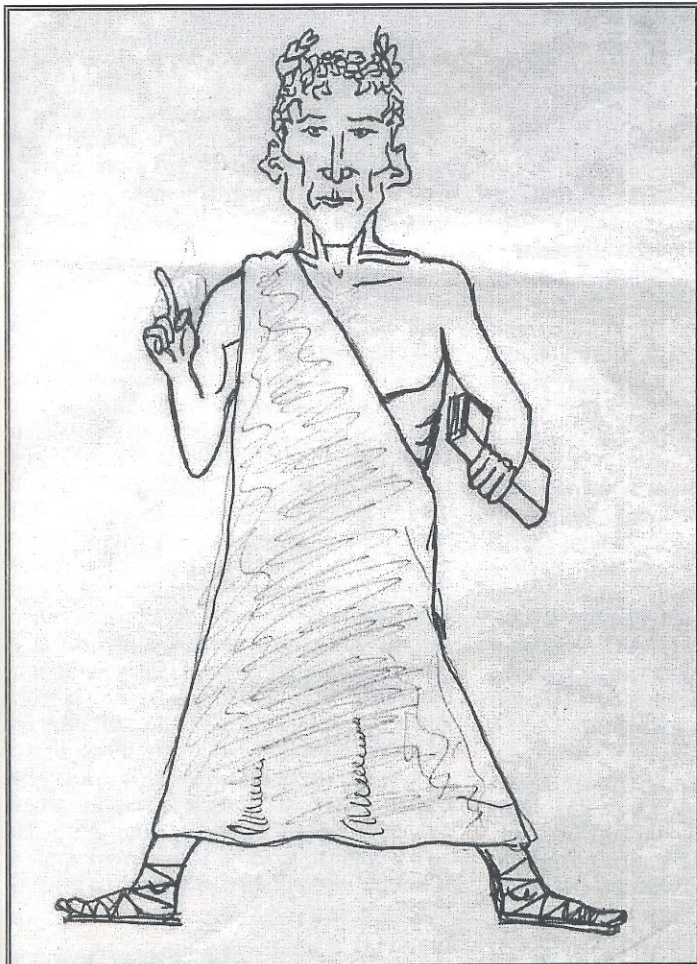
На њрави њути он нас је извео

и са нашим њроблемима борио се смјело.

За њебе би ова чеџа живоџе своје дала

и за све њи Рако ми кажемо: ХВАЛА!!!

Јелена Мирковић, IV4

МАТУРСКА ЖЕЉОТЕКА

Да, да, драги моји, било је и прошло. Неће се никада више вратити гимназијски дани. Не, ја нијесам песимиста, ни како, само су ми празне учионице пред очима. Писали смо по клупама, а понекад и по зидовима нешто у фазону "он и ја" (рјеђе "она и ја"). Некада Дједа Мраз испуни нашу жељу и љубавне мисли се "отјелотворе".

Шта хоће матурант? Неће да му се постављају питања. Он жели да испитује. Пред њима је живот а шта је иза њих? Шта то бјеше, трен, сан? "Добих, брате, јединицу због шверца. Сигурно сам га добро залијепио. Могао сам све научити док сам писао цедуље." Својим ушима чух свој монолог. Сигурно је истина, не би ђаци лагали. Неоправдани часови дођу као шлаг на торти. Само да јагода не буде укор због изостанака.

Била је и екскурзија. Била и прошла, никада се више врати-ти неће. Не, не очајавам, гледам слике у албуму и гарантујем да нам боље на екскурзији није могло бити. Е, нијесам се слатко наставала од екскурзије. Па знате да смо ове године вријеме рачунали према екскурзији. "Учили смо то и то прије екскурзије". Крај би обиљежило матурско вече али. Тачка, тачкица и у руци диплома (нема сувишне риме). Зрео сам човек, не хвалим се.

Факултет можете уписати а и не морате. Ако га упишете постали сте академци а ако га заобиђете - заувјек весели гим-назијалци. Ко воли нек изволи.

Хоћете себе и своје да осигурате с материјалне стране. Сви-ма је то циљ. Ако се неко не пронађе, нека одшета до огледала и схвати да је човек. Људи су материјалисти а матуранти идеа-листи. Од једног до другог није танка линија. Тешко човеку ко-ји остане идеалиста. Жалисте ли за нечим из школских дана? Крај не допушта равнодушност. "Сваки живот је сличан писму чију садржину мијења пост скрип-тум". Далеко је матуранти-ма "надкрај" а између редова живота мора-мо тражити празнине. Ништа није пусто као празно срце. Попуните све редове!

П.С.

Желим да вам се све жеље остваре. Не, же-лим да вам се све доброћудне же-ље испуне. Ове жеље нећете чу-ти са радија уз омиљену пјесму. Прочитаћете их посредством ли-ста на који нам је претплата ис-текла...

свјежи матурант
- Рајка IV5

POP, ROCK, RAVE, TECHNO; RAP, HIP HOP, METAL, PUNK, DANCE...

*Толико је музичких њраваца данас актуелно или самопр-
глашено да се сичче ушисак да смо њресийали да корисийи-
мо ону основну њодјелу музике: на квалиийейну и лошу.*

КО ЈЕ КО ДАНАС У МУЗИЦИ

Путовање данашњом иностраном музичком сценом започећемо у Енглеској, земљи у којој је музика најјача индустријска грана. По многим највеће звијезде у Европи су OASIS. Овај манчестерски бенд је за неколико година прерастао у мит који још увијек нико не може прецизно објаснити нити утврдити његова поријекло. Њихов последњи албум "Be Here Now" одлично је прошао и добро се продао, иако је био само блиједа слика претходних "Definitely Maybe" и "... Morning Glory" албума. У међувремену браћа Gallagher су добила жестоку конкуренцију у лику бенда The Verve, који су са својим албумом "urban Hymns" постигли оно за шта су OASIS-и била потребна три албума. Као антипод британској поп сцени појавио се бенд Радионеад и Бруклинска тројка: Massive Attack, Portishead и Tricky након успеха сингла "Creep" 1993. Радионеад су прошле године вратили фенеманачним (још увијек актуелним) албумом "OK Computer" колекцијом урбаних "бједока" који говоре о отуђењу, страховима, фобијама, несрећи, индустријализацији, дехуманизацији... уопште мрачној страни модерног свијета. Они су доказ да гитарски бенд може одољети најезди електронског звука, данас толико присутног у Европи.

О експанзији TECHNO музике данас, довољно говоре европски улични RAVE фестивали (највећи је у Берлину), чијим представама присуствују милиони младих људи. На данашњој techno сцени свакодневно се појављују нове групе (?) и извођачи али ипак највећи успех су постигли они који су за свој техно израз инспирацију потражили у рок музици. Пре свих: Prodigy - који су феномен сам за себе, Chemical Brothers, Underworld и француски дует Daft Punk. Prodigy су захваљујући сингло-

вима "Fiverstarter" и "Breathe", као и албуму "The Fat of The Land" избили на врх, не само техно, већ и цјелокупне музичке сцене.

Покушаји да се на матерњем језику (наравно ако он није енглески) пјева и ствара у прошлости су углавном пропали. Ипак, данас на сцени обитавају фаце које се не стије свог језика. Француски репер MC SOLAAR и њемачки металици Rammstein су најгласнији у томе. Ови посљедњи су одличном комбинацијом класичног хеви метала и електронског звука направили пробој не само у Европи већ и у Америци.

Причу о европској (читај: британској сцени) завршићемо у Бруклину, граду новог музичког правца од критичара оцјењеног као модерни блуес (?) познатијег као трип-хоп. Најпознатији бенд Бруклина су: Massive Attack (сигурно сте негдје чули њихову пјесму "Teardrop"). Њих у стопу прате Portishead који су комбиновањем мрачних нота и анђеоског вокала постигли врхунски звук за потпуни музички доживљај.

Ако прелетимо Атлантук и упловимо у воде музике коју слуша просјечно музички образован Американац, укапираћемо да тамошња сцена нема ама баш никакве веза са Европском. OASIS и сличне групе су готово непознате а слушаност техно, многе музике настале у USA (Детроиду и Чикагу), је готово занемарљива. Оно што је данас актуелно у Америци су: RAP, нови амерички рок и индустријал метал (Cyber метал).

RAP је музика (?) и код нас врло популарна, тако да нема особе која није чула за Puff Daddy-ја или Coolio-ја. Puff Daddy је не само извођач, већ је много познатији као продуцент RAP-а. У готово сваки оле познатији RAP пројекат умијешани су његови прсти. Користећи успјешно форм-

улу семпловања старих хитова, постигао је неvjероватан успјех (мада многи који га познају тврде да је потпуни антислухиста). Посљедња у серији његових обрада је пјесма "Come with me" урађена за филм у сарадњи са Jimi Page-ом ("стари" очигледно нијесу у току). Као подлога за ову пјесму искоришћен је легендарни Цепелин класик "Kashmir". Скрнављењу никад краја. Поред Puff Daddy-ја, ту су Tupac Shacur и The Notorious B.I.G. (оба покојна), Coolio, Coll J. Warren G као и пар женских извођача рап извођача: Fugees, Lil, Kim, Maky J. Blige. Ипак, рап фанатици Wu Tang Clan сматрају најбољим RAP бендом.

После експанзије Grunge-а почетком 90-их, данашња америчка рок сцена као да доживљава ренесансу. појавила се гомила младих бендова који комбинују Буес и нови амерички рок израстао из Grunge-а. Ту треба истаћи групе Live, Third, Eyed, Blind, Inch и Floodgate. Они који су преживјели распад Грунц-а ове године су објавили нове албуме: Pearl Jam, Vield (они још нису рекли последњу ријеч) у Smashing Pumpkins "Adove" (до бола су смекшали звук, али је албум бриљантан).

И на хеви метал сцени је дошло до претумбација, распали су се Faith No More Saundgarden. Ипак догађај број један је био одлазак Maksa Kovanera из Сепултуре, који је оформио нови бенд Суулфлу. Очекује се велика борба за публику између Soulfly Sepulture (са новим пјевачем Деррицк Греене-ом). Ипак највеће звијезде метал сцене су: Marilyn Manson (јес лудак али прави страва музику), Nine Inch Nails (само један коментар: перфекција) и тренутно најпопуларнији Корн са албумом Follow The Leader". Појавиле су се и неке нове групе: Sevendust, God Machine, Drain итд. Ову годину су обиљежили покушаји повратка старих група. Најуспјешнији су били Rolling Stones, што потврђују хитови Anybody seen my boby". Out of Control, Saint of Me. Поново су актуелне 80-те што се огледа у популарности Depeche Mode, Bauhaus, Sisters of Mercy и других готх бендова. Aerosmith су направили још један хит у серији, и то за soundt rosk филма "Godzilla" пјесму "I don't want to miss anything".

Александар Перушица

представљао глумце као оличење савршенства, као свестрано талентоване личности. Они су били митови који не блиједе, њихова глума је фасцинирала људе и због тога су заувјек сачувани од заборавља. Давно је прохујало вријеме истинских дивова, као што су Вивијен Ли, Клерк Гебл, Ингрид Берман, Хемфри Богарт, Лорин Бекол, Лоренс Оливије и осталих.

Нема сумње да би њихова аура физичке љепоте током времена изблиједјела да нијесу успјели да је замијене ауrom великих глумаца.

Данас има врло мало филмова и глумаца који би могли повратити седмој умјетности стару славу. Глумци више не глуме, они позирају пред камерама. Умјесто да они раде у корист филма, филм ради за њих пласирајући их на насловне странице

магазина и тако их уводећи у свијет show business; свијет у коме нема мјеста за оне умјетничке душе које желе да створе дјело које ће остати вјечно упамћено.

Није важна будућност, важна је садашњост и милиони долара које доносе научно-фантастични и акциони спектакли, без обзира што ће они трајати само једну сезону.

Звјезде "златног доба Hollywooda" су нестале у зениту своје љепоте, свог талента, отварајући будућим генерацијама нове путеве, дајући примјер правих умјетника, али њихов одлазак у вјечност само је затворио посљедњу страницу филмске историје.

Вања Д.
Ранка Р.

СПОРТ

Кошаркашки турнир

ГИМНАЗИЈАЛАЦ 99

На кошаркашком турниру учешће је узело 19 екипа и то 10 првог и другог разреда и 9 трећег и четвртог разреда. Прво мјесто у конкуренцији првог и другог разреда заузела је екипа II/1 и II/5, а друго мјесто екипа I/8 и I/9. Прво мјесто у конкуренцији трећег и четвртог разреда заузела је екипа III/5 и III/7, а друго мјесто екипа IV/1 и IV/3.

Комисија за праћење турнира имала је тежак задатак да одреди најбољег и најперспективнијег играча. Најбољи играч турнира је Папић Борис, ученик II/1, а најперспективнији играч је Рогач Владимир I/5. Најбољи стријелац турнира је Јев-

тић Владимир, ученик III/7. Као што је то стари добри обичај и овога пута организатор је обезбиједио скромне награде за најбоље екипе и појединце. Спознори турнира су: предузеће "MI-RAI", Савјет младих ДПС, бутик "Ирма", власник Мило Вуковић и кошаркашки клуб МСМ. Ревизијалном утакмицом између репрезентација I и II и репрезентација III и IV разреда и уручењем награда уз присуство спонзора и осталих гостију завршен је турнир "Гимназијалац 99", тачно мјесец дана од његовог почетка.

28. децембра 1895. године, браћа Луј и Огист Линијер су пред 33 гледаоца у париском "Гранд кафеу" први пут приказали слике које се крећу.

Од тог дана па до данас, филм је постао једна од најуноснијих грана индустрије у којој новац игра најважнију улогу. Hollywood је постао симбол богатства и гламура, филмске звјезде су слављене и поштоване као нека врста божанстава. Међутим, филм због тога губи своју умјетничку вриједност.

Може се рећи да је послје "златног доба Hollywooda" снимљен мали број квалитетних филмова. Филмови се стварају првенствено због материјалне користи. Филм је одувјек

Овог викенда сам више него обично своје слободно вријеме трошила "базајући" по граду. Пуна сам утисака што у преводу значи да не знам о чему бих прије писала. У глави ми се упалила лампица да не смем да вас давим неким свакидашњим темама о моди јер сте "морали" да приметите шта се све носи и да су сви излози "extra" бутика "окићени" тоновима сиве боје, а ту и тамо "штрчи" и бордо. То значи да ћемо ову јесен уместо њених класичних боја (смеђа, браон, крем...) провести у свим нијансама све, што и није тако лоше. Када смо већ код боја и мојег "базанга" по граду морам да напоменем да сам приметила да многе наше суграђанке како власнице добрих "крпица" не знају да ускладе боје. Сваки тип дјевојке (жене) има своје боје. Зато одмах да пишем о бојама и њиховим усклађивању.

Свака особа има своје боје у којима блиста али и оне друге у којима изгледа уморно, измучено, неизгледно (да не кажем очајно).

Боје имају своје поруке и значења делују на нас и на оне са којима се сусрећемо.

Према одређеним правилима - плавушама свјетлог тена савршено пристају све пастелне боје, али "очаравајуће" ће изгледати и у црној. Оне које "поседују" смеђе очи могу носити и браон и тамноцрвену, наравно, ако су љубитељке те две боје. Плавуше свијетлих очију

треба да избегавају црвену и светлоплаву, али ће "заблистати" у боји цимета, смарагнозеленој, златно-смеђој, белој и црној.

Црнке светлог тена и тамних очију могу носити све јаке основне боје с тим што ће се морати одрећи пастелних и тамносмеђих боја. А ако су, пак припаднице тамног тена,

чоколада, махагони, карамел, бронзана, златно-жута боја сенфа, тернота, боја рђе, брескве, оранж-црвена, тиркизна и опет - црна.

Боје имају још једну веома важну улогу. Наиме њима се може много постићи у прикривању диспропорција тела, а прикривање недостатака је прва ставка коју су научиле елегантне особе. Праве су заиста једноставне хладне боје и тамни тонови визуелно смањују димензије па су погодне за особе пунције фигуре или за онај део тела који је "јачи". Светли тонови, наравно, имају супротан ефекат, па ће ситнијим особама помоћи да бар визуелно "порасту".

Сада када сам вам рекла која боја припада одређеном типу жена и какву "моћ" имају боје у визуелном "смањењу" и "повећавању" могу додати још и то да је препоручљиво да се не носе више од три боје одједном и при чему би једна од њих требала да буде такозвана чиста, неутрална боја - црна, бела, сива или беж. Можете поступити и као Ајнштајн. Наиме, он је проблем

усклађивања боја решио тако што је одједном купио дванаест пари потпуно истих одела, како више не би морао да размишља о томе. Па ако воли нек изволи.

А сад да ли ће те све ово прихватити ствар је вашег укуса и избора. Али, верујте, не би било лоше - ја вам кажем.

Сава IV5

БОЈАМА

ДО САВРШЕНСТВА

светле боје ће их освежити тако да је црвена као "измишљена" за њих под условом да избегавају тамно плаву која их "гаси". Изузетак је боја пурпура која на њима делује врло егзотично.

Већини бринета и црвенокосих са златним одсјајем, очију боје лешника или тамних очију одговарају топле боје са златастим "призвуцима" - топла беж, боја коже, тамна

ОГЛАСИ

- Дођите у Црну Гору. Ваша кола су већ ту!

"Развијачи туризма"

- Јелена, прошла си кроз моје срце као крвава кроз кукуруз"

"Шћепо"

- Хеклам по дизел журкама!

"ХЕКЛЕР"

- Гулим красте уз озбиљну музику.

"МИЛИСАВ"

- Много сам лепши него што ме видиш док ме гледаш.

"БОЈАН М."

- Лечим све врсте депресија. Поуздано!

"МАГНУМ 357"

- Струја је једина именица женског рода која не подноси пипање!

"220- волти"

- Водим љубав са разним особама.
"ВОЂА ЉУБАВИ"

- Мењам собну лампу за двособну.
"ЦАЈА КРАЉ"

- Нарочита дјевојка, 17 година, има смеђу косу, браон очи, савршене зубе очаравајући осмех, витак струк, широка рамена, материјално добро ситуирана - не жели да се упозна ни са једним младичем, него просто воли да описује сама себе.

"НАРЦИСА"

- Потребне две цигаре. Јави се у WC:

"ДУГА И МАЈА"

- Примам мито. Јевтино"

"ПРЕД ПЕНЗИЈОМ САМ, КЕВЕ МИ"

- Тражим девојку са лепим ушима. Откидам на уши. Пожељна фотографија (из профила). Нисам перверзан, просто волим уши.
"ДАМБО"

ПОЗДРАВ

- Поздрав ма(ни)турантима гимназије "Стојан Церовић" Никшић уз песму "Срушио си ми све".

"ОСОБЉЕ РЕСТОРАНА ЧАРД"

- Поздрав чувару плаже Мичу уз песму "Дабогда те вода однијела"!

"ПАМЕЛА ФАН-КЛУБ"

- Срећно даље школовање прваци -ма уз песму "Живот је некад сив, некад жут" и "Биће боље"!

"МАТУРАНТИ"

ЗАКОН О ПРОФЕСОРУ У 13 БАКСУЗНИХ ЧЛАНОВА

ЧЛАН 1.

Професор је у праву.

ЧЛАН 2.

Професор је увек у праву

ЧЛАН 3.

У случају да је ученик у праву, а што је потпуно невероватно, примењују се чланови 1. и 2.

ЧЛАН 4.

Професор не пуши, он се само ослобађа стреса.

ЧЛАН 5.

Професор не пије, он дегустира.

ЧЛАН 6.

Професор не једе, он се храни.

ЧЛАН 7.

Професор не закашњава он редовно бива задржан.

ЧЛАН 8.

Професор на радном месту не чита новине, он се информише.

ЧЛАН 9.

Професор никада не напушта посао, његова присутност је потребна на другом месту.

ЧЛАН 10.

Ко дође код професора са властитом идејом, обавезно мора отићи са професоровом.

ЧЛАН 11.

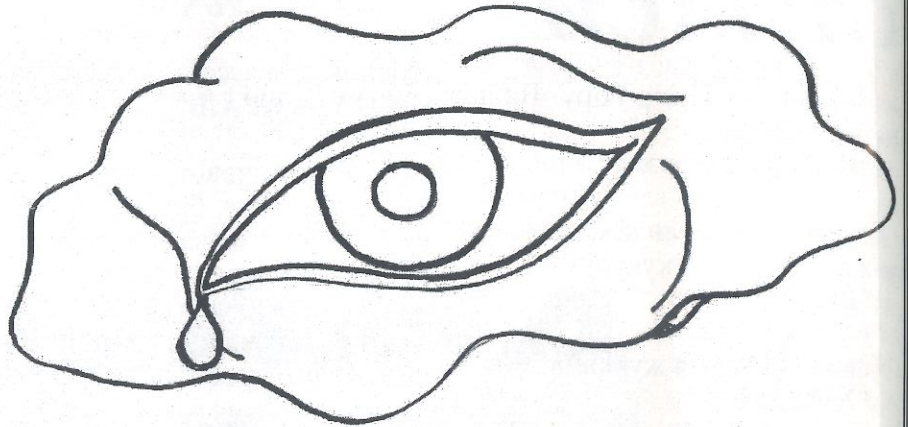
Није потребно мислити професор мисли за све.

ЧЛАН 12.

Ако случајно мислите онда мислите као професор.

ЧЛАН 13.

За све успехе заслужан је професор.

ЗАДИВИТЕ ПРИЈАТЕЉЕ ТРИКОМ СА НОВЧИЋИМА

КОРАК 1. Уверите се да је ваша публика: а) пијана б) навивна ц) кратковида д) све наведено. **КОРАК 2.** Узмите два новчића и ставите их на дланове обеју рука.

Положите дланове на сто. **КОРАК 3.** Уживајте мало у тренутку славе, неће дуго трајати, а онда кажите публици да пажљиво посматра шта ће се десити са новчићима.

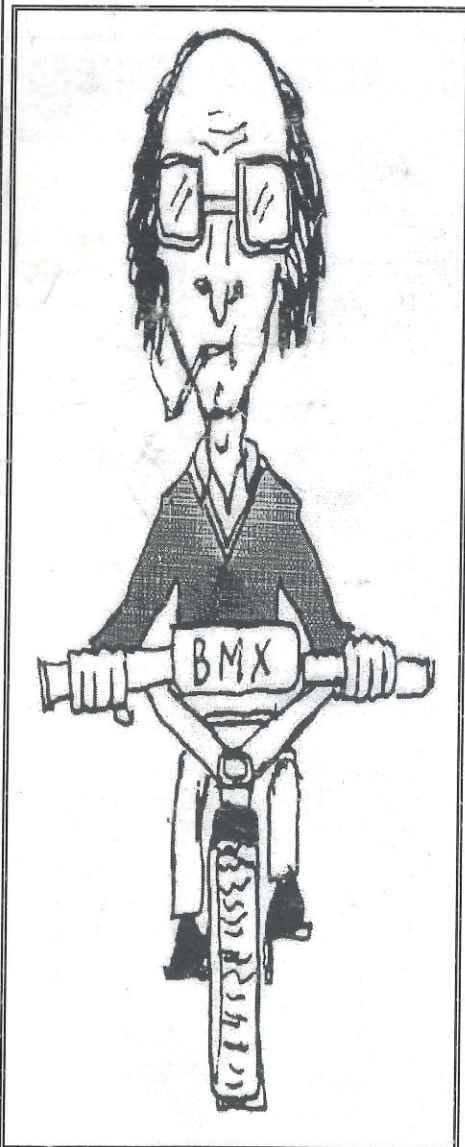
КОРАК 4. Брзо преврните шаке и тресните их од сто, а палчеве држите удаљене једне од других, а и не морате.

КОРАК 5. Питајте публику где је новац. Наћи ће се генијалац који ће изјавити да је нестао, али ви подигните шаке и покажите им да је на столу.

КОРАК 6. Понављајте кораке од 3 до 6 док им не отуши

пажња или док први не почне да зева.

КОРАК 7. Сада је тренутак. Поновите корак 3 и правите се да понављате и корак 4, али овог пута,

док окрећете шаке, баците један новчић под другу шаку. Ако сте брзи, нико неће приметити ваш потез и они што не спавају ће сигурни да се под сваком шаком налази по новчић.

БРАВО!

*

На часу српског језика:

Професорица: Какав је то стих?

Ученик: Како то мислите?

Професорица: да ли је то десетерац, дванаестерац...?

Ученик: Пенал!

- Жена је рај за очи, пакао за душу, чистилиште за џеп!

- Мушкарци: Волео бих да те везаних очију препознајем у хиљадама других. Ала бих се напипао!

- Тако си мршава и трапава. Најбоље је да се утрапиш мени па сад како се ја снађем.

ОН ЊОЈ: - Љубав се шапће да не пукне бубна опна!

- О теби ћу говорити у ТВ рекла-мама.

- Или се ти предај или да ти се ја предам.

- Осећам се као на државни празник.

- Начео сам твоју сигурност у одбијању.

- Ако ме сањаш, не чуди се што ти је коса толико замршена.

- Нисам себичан, хтео бих своју љубав према себи да делим са неким.

- Ниси, ваљда, телефонска линија, па стално заузета! Уосталом, окренућу други број!

- Около се мота толико разних и опасних типова сличних мени! Зар њима да те препустим, они не знају за милост?!

- Приметио сам да се гураш према мени.

- Знаш да си добра девојка, али да је ипак нешто покушам!

- Кад склопиш очи, остајем без светла!

*из књиџе "Лајање на звезде"
Милована Вишњезовића*

Приредио

Душан Коцуловић, IV1

БИСЕРИ

Како је дивна пјесма В. Попе "Очију твојих да није!" - говори професорица, а ученик довршава - Била би ћорава!

- Професорица - Ово се не може учити напамет, то морате учити од тачке до тачке!

- Професорица - То дјело се зове "Бијесни Роланд" односно "Побјеснели Ронадло"

- Професор - Одакле си?

Ученик - Са Чева!

Професор - Која је позната историјска личност са Чева?

Ученик - Бајо Пивљанин!

- На часу, Професорица - Сад сам се преселила и нико ме не може наћи!

Ученица - Је ли вам стан близу или далеко од школе?

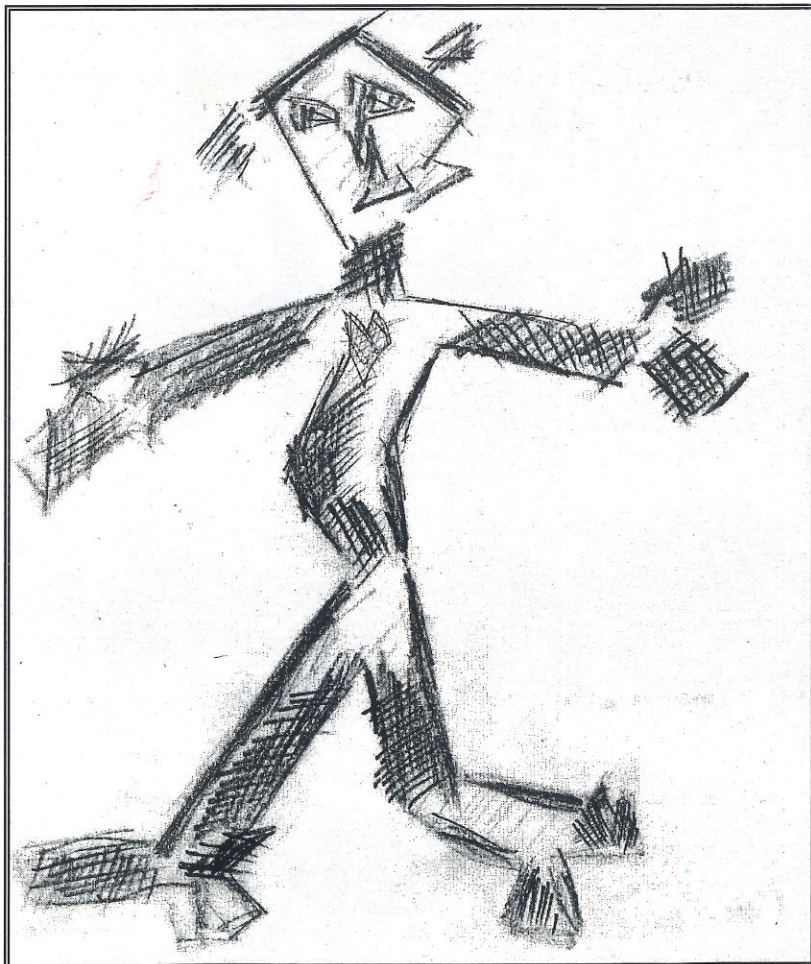
Зар се не види по мојој линији? - пита професорица.

Ученица - А онда није далеко!

На часу српског језика послјије објашњавања наставне јединице из граматике, професорица се обраћа ученицима:

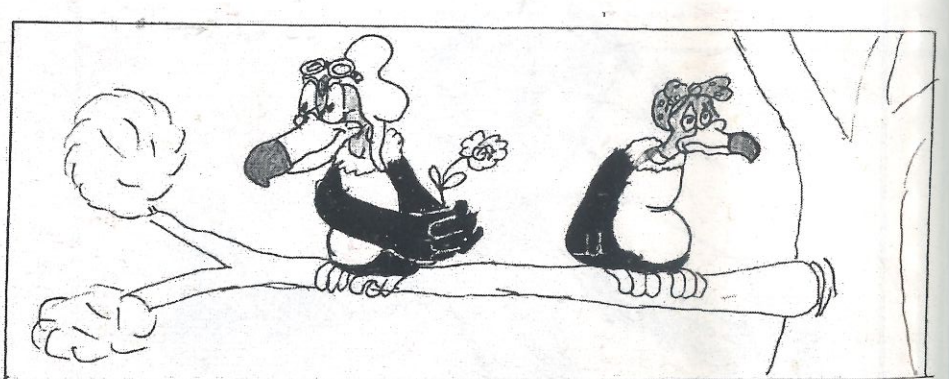
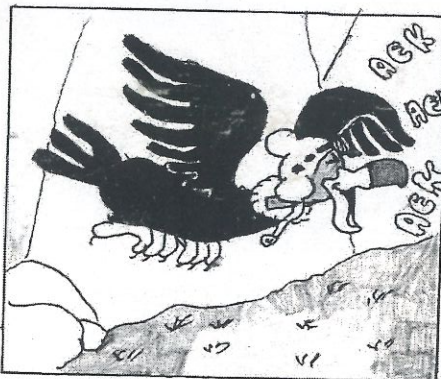
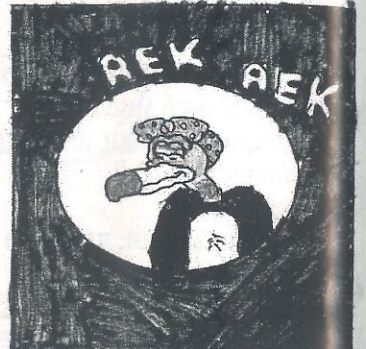
- Има ли неком нешто нејасно да ми објасни.

Дуца, Маја и Стањо

TIMOTIJE

ХЕАЈ

В. Глушица

SPICE UP YOUR LIFE

*When you're feeling sad and low
we will take you where you
gotta go
smiling, dancing everything
is free
all you need is positivity
colours of the world
spice up your life
every boy and girl
spice up your life
slam it to the left
if you're having
a good time
Shake it to the right
if you know that you feel fine
chicas to the front, uh,
uh go round
slam it to the left
if you're having a good time
shake it to the right
if you know that you feel fine
yellow men in Timbucktoo
colour for both me and you
Kung Foo fighting dancing
queen tribal space man
That's inbetween Flamenco,
Lambada, but Hip Hop
is harder
we moon walk
the foxtrot
then polka
the salsa
shake, shake, shake*

Осјећам се као Достојевски
јер ћу цео живот посветити
једном ИДИОТУ

Чујеш ли буку у мом ормару?
То моје хаљине одлазе на море

Када сам јој рекао
да ћемо се наћи код "КОЊА"
нијесам ни помислио
да ће доћи код мене

Мушкарци су као
енциклопедије

ДЕБЕЛИ

ДОСАДНИ

И МИСЛЕ ДА СВЕ ЗНАЈУ

Руку на очи
Баш си ти ЗЛОДНА